JUDECĂTORIA
BĂLȚI

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

16 octombrie 2026 **municipiul Bălți**

Dosar penal nr. 1-758/2026
Nr. PIGD 1-26110164-09-1-28082026

Judecătoria Bălți, sediul Central,
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefiera **Roxana CAPBĂTUT**

cu participarea procurorului **Dumitru COJOCARI**, a avocaților în interesele inculpatului **Mihaela ROTARI** și **Stela CHIRIAC**, a inculpatului **Dmitri ȘARBAN** și a interpretului **Irina VASILCOV,** în absența reprezentantului părții vătămate S.A. „Incomlac", *****,

examinând în ședință de judecată publică în limba română, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

> **Șarban Dmitri** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Bălți, str. *****, *****, ***** p*****, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat, cu antecedent penal nestins,

în săvârșirea a două infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 28 august 2026-16 octombrie 2026.

Examinând materialele cauzei, audiind inculpatul și luând în considerare pozițiile participanților la proces, instanța de judecată

C O N S T A T Ă:

I. Învinuirea formulată

Episodul din 14 iulie 2026

Șarban Dmitri ***** ***** a.n., la data de 14.07.2026, în jurul orei 21:18, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și

seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin forțarea ușii de acces, a pătruns ilegal în incinta magazinului alimentar al S.A. „Incomlac”, situat în mun. Bălți, Piața Vasile Alecsandri nr. 4. Ulterior, profitând de faptul că nu era observat de alte persoane, pe ascuns, a sustras o cutie metalică a aparatului de casă, în valoare de 1 980 lei, în interiorul căreia se aflau mijloace bănești în sumă de 2 076 lei. După săvârșirea infracțiunii, făptuitorul a părăsit locul faptei, însușindu-și bunurile sustrase. Prin acțiunile sale intenționate, a cauzat S.A. „Incomlac” un prejudiciu material în valoare totală de 4 056 lei.

Astfel, potrivit acuzației formulate de procuror, prin acțiunile sale intenționate, Șarban Dmitri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal cu următoarele semne ale infracțiunii: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în încăpere.

Episodul din 22 iulie 2026

Tot el, **Șarban Dmitri** ***** ***** a.n., la data de 22.07.2026, în jurul orei 03:20, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin forțarea ușii de acces, a pătruns ilegal în incinta gheretei S.A. „Incomlac”, situată în mun. Bălți, str. Decebal 29. Ulterior, profitând de faptul că nu era observat de alte persoane, pe ascuns, a sustras o cutie metalică a aparatului de casă, în valoare de 1 980 lei, în interiorul căreia se aflau mijloace bănești în sumă de 3 176 lei. După săvârșirea infracțiunii, făptuitorul a părăsit locul faptei, însușindu-și bunurile sustrase. Prin acțiunile sale intenționate, a cauzat S.A. „Incomlac” un prejudiciu material în valoare totală de 5 156 lei.

Astfel, potrivit acuzației formulate de procuror, prin acțiunile sale intenționate, Șarban Dmitri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal cu următoarele semne ale infracțiunii: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în încăpere.

II. Privind procedura de examinare

Inculpatul, asistat de apărător, a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în condițiile art. 364[1] din Codul de procedură penală. Apărătoarea Stela Chiriac a susținut cererea personală a inculpatului.

Inculpatul a declarat că recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu, cunoaște probele administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea unor probe noi. Acesta a confirmat că i-au fost explicate consecințele procedurii și beneficiul legal privind limitele de pedeapsă. Recunoașterea faptelor nu înlătură obligația instanței de a verifica încadrarea juridică a acestora.

Procurorul nu a obiectat împotriva soluționării cauzei în această procedură.

Potrivit art. 364[1] alin. (1), (2) și (4) Cod de procedură penală, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală este admisibilă dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea unor probe noi, iar instanța constată că probele existente sunt suficiente pentru stabilirea situației de fapt și că există date suficiente despre persoana inculpatului pentru individualizarea pedepsei.

Această abordare corespunde explicațiilor din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16 decembrie 2013, modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 19 din 26 martie 2018. Plenul a reținut că procedura simplificată este una abreviată, întemeiată pe recunoașterea totală și necondiționată a faptei, pe cunoașterea și însușirea probelor administrate în faza urmăririi penale, pe renunțarea la administrarea altor probe și pe suficiența materialului probator pentru stabilirea pedepsei.

În cauza Hermi împotriva Italiei [MC], nr. 18114/02, hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că renunțarea la garanțiile procesuale trebuie să fie neechivocă și însoțită de garanții corespunzătoare importanței dreptului în discuție. În speță, cererea a fost susținută personal de inculpat, cu asistență juridică și cu participarea interpretului, după explicarea consecințelor sale. Aceste garanții permit reținerea caracterului liber și informat al opțiunii procesuale.

În consecință, instanța a admis cererea și a examinat cauza în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală. Aplicarea acestei proceduri nu exonerează instanța de obligația de a verifica probatoriul și de a motiva sentința, în condițiile art. 384 și art. 389 Cod de procedură penală.

III. Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Audiat potrivit art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul Șarban Dmitri a susținut cererea de examinare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu. A explicat că la primul episod, se deplasa prin regiunea centrală a municipiului și a luat aparatul de casă deoarece avea nevoie de bani. La al doilea episod, pe timp de noapte, a deschis ușa, a sustras aparatul de casă și a plecat. A precizat că nu a numărat banii, raportându-se la suma indicată pe un înscris, și a exprimat regret pentru cele comise.

IV. Probele și aprecierea lor

Potrivit art. 384 alin. (1)–(3) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii printr-o sentință legală, întemeiată și motivată, pronunțată în numele legii și bazată numai pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Recunoașterea vinovăției nu constituie, singură, un temei suficient pentru condamnare. Instanța verifică dacă aceasta este confirmată de probe independente și dacă eventualele neconcordanțe afectează elementele esențiale ale acuzației. Îndoielile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Limitele acuzației rezultă din ordonanța de punere sub învinuire *(f.d. 124)* și din rechizitoriu *(f.d. 131–133)*. Instanța examinează distinct fiecare dintre cele două fapte, ***** a extinde învinuirea la împrejurări ori semne calificative care nu au fost imputate.

Obligația motivării presupune explicarea legăturii dintre probe, faptele reținute și concluzia juridică. Enumerarea mijloacelor de probă nu poate înlocui examinarea conținutului lor și a modului în care se confirmă reciproc.

Instanța distinge între probele care descriu nemijlocit conduita autorului, cele care confirmă descoperirea faptei și cele referitoare la bunurile sustrase și la prejudiciu. Niciun mijloc de probă nu are o valoare prestabilită.

În corespundere cu art. 93, alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă se apreciază sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar ansamblul probelor, sub aspectul coroborării. Convingerea instanței se formează prin examinarea completă și obiectivă a acestora, în conformitate cu legea.

În aceste limite, declarațiile inculpatului sunt confruntate cu următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și acceptate în cadrul procedurii prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală.

Declarațiile persoanelor audiate.

*****, merceolog în cadrul S.A. „Incomlac", a declarat că a aflat, la 15 iulie 2026, despre pătrunderea prin forțarea ușii în magazinul din Piața Vasile Alecsandri nr. 4, produsă în seara precedentă. A indicat sustragerea unei cutii metalice a aparatului de casă, în valoare de 1 980 lei, și a sumei de 2 076 lei aflate în interior, prejudiciul aferent acestui episod fiind de 4 056 lei. Pentru episodul din 22 iulie 2026, referitor la unitatea comercială de pe str. Decebal nr. 29, a indicat sustragerea unei cutii metalice în valoare de 1 980 lei și a sumei de 3 176 lei, cu un prejudiciu de 5 156 lei. Prejudiciul total declarat este de 9 212 lei *(f.d. 80)*. Declarația privește bunurile și pierderea patrimonială a societății; martora nu a relatat că ar fi asistat nemijlocit la sustrageri, astfel încât identificarea autorului nu se întemeiază exclusiv pe această declarație.

Înscrisurile și mijloacele materiale de probă administrate.

Vinovăția inculpatului Șarban Dmitri se confirmă și prin următoarele mijloace de probă administrate în faza urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată și acceptate de inculpat în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală:

- plângerea din 23.07.2026, depusă de către reprezentantul S.A. „Incomlac", *****, prin care solicită să fie trasă la răspundere, conform legislației în vigoare persoana necunoscută, care la 14.07.2026, ora 21:18, a pătruns prin forțarea ușii din termopan în magazinul alimentar S.A. „Incomlac", de unde în mod tainic a sustras o cutie metalică a aparatului de casă la preț de 1 980 lei, în care erau mijloace bănești în mărime de 2 076 lei, prin ce a cauzat o pagubă materială în mărime totală de 4 056 lei pentru S.A. „Incomlac", *(f.d. 3)*;

- informația telefonică din 14.07.2026, ora 22:27, parvenită în Unitatea de Gardă prin intermediul operatorului „112" de la cet. *****, care a comunicat că pe str. Piața V. Alexandri 4, în magazinul S.A. „Incomlac", cineva a pătruns în interior, *(f.d. 5)*;

- proces-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel din 14.07.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume interiorul magazinului S.A. „Incomlac", amplasat în mun. Bălți, Piața Vasile Alecsandri, nr. 4, *(f.d. 7-10)*;

- proces-verbal de ridicare din 15.07.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia au fost ridicate înregistrări video din data de 14.07.2026 din mun. Bălți, str. Piața Vasile Alexandri 4, (recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de corp delict prin ordonanță din 29.07.2026), *(f.d. 88, 90)*;

Procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 29 iulie 2026 descrie apariția, la 14 iulie 2026, ora 21:17:50, a unei persoane de sex masculin în fața magazinului din Piața Vasile Alecsandri nr. 4. Persoana și-a înfășurat tricoul pe mânerul ușii, a forțat-o în mod repetat, a pătruns în interior la ora 21:18:10 și a ieșit la ora 21:18:20, având în mână sertarul metalic al aparatului de casă, după care a fugit *(f.d. 89)*. Acest conținut confirmă modalitatea de pătrundere

și sustragerea, fiind concordant cu relatarea inculpatului. Mențiunea din expunerea acestei probe privind data nașterii de 20 octombrie 2001 diferă de data de 28 octombrie 2001 indicată în actele de învinuire; instanța nu folosește această mențiune izolată drept criteriu autonom de identificare.

Procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 24 iulie 2026 și planșa ilustrativă consemnează indicarea de către inculpat a locului din curtea imobilului de pe str. Ostrovski nr. 46, în legătură cu bunul sustras *(f.d. 91–95)*. Legătura acestui loc cu episodul din 22 iulie 2026 rezultă din declarația detaliată a inculpatului și din procesul-verbal de cercetare a zonei respective; simpla amplasare a descrierii probei în rechizitoriu nu justifică atribuirea ei primului episod.

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 iulie 2026 și planșa ilustrativă descriu o cutie metalică neagră a aparatului de casă, cu lungimea de 36 cm și lățimea de 32 cm, cu firul electric deteriorat și compartimentul pentru bani deschis prin forțare, ***** bani în interior. Bunul a fost recunoscut drept corp delict și restituit reprezentantei S.A. „Incomlac”, potrivit ordonanței și recipisei *(f.d. 96–102)*.

- plângerea din 23.07.2026, depusă de către reprezentantul S.A. „Incomlac”, *****, prin care solicită să fie trasă la răspundere, conform legislației în vigoare persoana necunoscută, care la 22.07.2026, ora 03:20, a pătruns prin forțarea ușii din termopan în magazinul alimentar S.A. „Incomlac” de unde în mod tainic a sustras o cutie metalică a aparatului de casă la preț de 1 980 lei, în care erau mijloace bănești în mărime de 3 176 lei, prin ce a cauzat o pagubă materială în mărime totală de 5 156 lei pentru S.A. „Incomlac”, *(f.d. 27)*;

Informația telefonică din 22 iulie 2026, ora 03:28, transmisă prin serviciul „112” de *****, semnalează pătrunderea în magazinul S.A. „Incomlac” de pe str. Decebal nr. 29 și indică o persoană suspectă *(f.d. 29)*. Sesizarea confirmă descoperirea rapidă a faptei, dar nu este tratată, singură, drept dovadă suficientă a identității autorului.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 iulie 2026 și planșa ilustrativă consemnează examinarea unității comerciale și ridicarea unor urme papilare de pe ușă *(f.d. 33–41)*. În expunerea acestei probe din rechizitoriu figurează adresa Piața Vasile Alecsandri nr. 4, deși episodul din 22 iulie privește str. Decebal nr. 29. Din această neconcordanță nu se deduce existența unui alt episod și nici identificarea inculpatului prin urmele papilare: în probatoriul descris nu este indicată o concluzie de expertiză care să le atribuie acestuia.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 iulie 2026 și planșa fotografică descriu zona cu tufișuri din spatele imobilului de pe str. Ostrovski nr. 46. Inculpatul a indicat personal locul unde a ascuns lada sustrasă din magazinul S.A. „Incomlac”, după deschiderea acesteia și luarea banilor *(f.d. 43–50)*. Această împrejurare confirmă cunoașterea de către inculpat a locului de abandonare a bunului și coroborează relatarea sa despre al doilea episod.

Corpuri delicte:

- un purtător material de informație de tip CD-R pe care sunt stocate înregistrări video, (recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de corp delict prin ordonanță din 29.07.2026), *(f.d. 90)*;

- o cutie metalică a aparatului de casă de culoare neagră, (recunoscută și anexată la materialele cauzei penale prin ordonanță din 27.07.2026/restituită reprezentantului „Incomlac”, ***** prin ordonanță din 28.07.2026/recipisa), *(f.d. 97)*.

V. Încadrarea juridică a faptelor

Potrivit art. 100 alin. (4) și art. 101 din Codul de procedură penală, probele se verifică sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă se apreciază din punctul de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, toate probele în ansamblu fiind apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 6 din Convenție nu reglementează, ca atare, admisibilitatea probelor, aceasta fiind în primul rând o chestiune de drept intern. Controlul convențional privește caracterul echitabil al procedurii în ansamblu, inclusiv modul de administrare a probei, posibilitatea apărării de a o contesta și calitatea mijloacelor probatorii (Bykov c. Rusiei [MC], nr. 4378/02, hotărârea din 10 martie 2009, §§ 88-90).

În privința episodului din 14 iulie 2026, recunoașterea inculpatului este confirmată de succesiunea acțiunilor descrise în procesul-verbal de examinare a înregistrării video, de cercetarea magazinului și de datele privind bunurile lipsă. Pentru episodul din 22 iulie 2026, relatarea inculpatului despre magazinul de pe str. Decebal nr. 29 și despre abandonarea sertarului pe str. Ostrovski nr. 46 este coroborată cu indicarea personală a locului și cu descoperirea bunului. Neconcordanțele de redactare semnalate nu sunt utilizate în defavoarea inculpatului și nu suplinesc lipsa unei concluzii de identificare dactiloscopică.

Obiectul juridic al faptelor îl constituie relațiile sociale privind patrimoniul și posesia legitimă a bunurilor mobile. Bunurile aparțineau S.A. „Incomlac”, iar inculpatul nu avea un drept de a le lua sau de a dispune de ele.

Obiectul material îl reprezintă cele două cutii metalice ale aparatelor de casă și mijloacele bănești din interior. Valoarea bunurilor sustrase este de 4 056 lei pentru primul episod și de 5 156 lei pentru al doilea. Restituirea ulterioară a unei cutii metalice are relevanță pentru repararea prejudiciului, ***** a înlătura caracterul consumat al sustragerii.

Latura obiectivă constă în luarea pe ascuns a bunurilor din posesia societății, ***** consimțământul acesteia, după forțarea ușilor și pătrunderea în spațiile comerciale. Inculpatul a urmărit să nu fie observat. Înregistrarea printr-un sistem de supraveghere nu transformă, prin ea însăși, sustragerea într-una deschisă, cât timp conduita și reprezentarea făptuitorului au fost cele ale unei luări pe ascuns.

Fiecare faptă a produs o diminuare efectivă a patrimoniului societății. Sumele indicate pentru cele două episoade sunt susținute de declarația reprezentantei societății și de plângerile depuse, fiind acceptate de inculpat. Faptul că acesta a aproximat numerarul și a precizat că nu l-a numărat nu infirmă, singur, cuantumurile de 2 076 lei și, respectiv, 3 176 lei.

Raportul de cauzalitate rezultă din scoaterea bunurilor din posesia titularului și însușirea lor de către inculpat. Furturile s-au consumat când acesta a dobândit posibilitatea reală de a dispune de bunurile luate, posibilitate concretizată prin plecarea de la locul faptelor și folosirea banilor.

Semnul calificativ prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal este pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință. În cauză este incidentă pătrunderea în încăpere: magazinul și ghereta comercială constituiau spații delimitate, închise, în care accesul inculpatului nu era autorizat. Intenția de a sustrage bani a precedat intrarea, iar forțarea ușilor a reprezentat mijlocul de realizare a acestei intenții. Prin urmare, nu este vorba despre un acces liber urmat de o hotărâre ulterioară de a sustrage.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Inculpatul cunoștea că bunurile aparțin altei persoane, a forțat accesul pentru a le lua, a prevăzut lipsirea titularului de ele și a urmărit acest rezultat. Succesiunea acțiunilor și explicația privind nevoia de bani confirmă scopul însușirii pe nedrept.

Declarațiile detaliate reproduse în rechizitoriu individualizează două hotărâri distincte de a sustrage: prima, luată la apropierea de magazinul din Piața Vasile Alecsandri, iar a doua, cu

ocazia deplasării nocturne din 22 iulie. Identitatea persoanei prejudiciate și asemănarea modului de operare nu dovedesc o intenție unică formată anterior primului act, în sensul art. 30 din Codul penal. Sunt întrunite condițiile concursului real prevăzut de art. 33 din Codul penal, nu ale unei singure infracțiuni prelungite.

Subiectul infracțiunilor este Șarban Dmitri *****, persoană fizică ce avea 24 de ani la data faptelor, îndeplinind condiția de vârstă prevăzută de art. 21 din Codul penal. Materialele examinate nu evidențiază împrejurări care să înlăture responsabilitatea sa.

Apreciind probele în ansamblu și în limitele arătate, instanța constată că fiecare dintre cele două fapte întrunește elementele furtului calificat. Recunoașterea inculpatului este susținută de datele obiective privind pătrunderea, luarea bunurilor și descoperirea unuia dintre acestea.

Acțiunile lui Șarban Dmitri se încadrează, pentru fiecare episod în parte, în art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere.

VI. Individualizarea pedepsei

În dezbaterile judiciare, procurorul Dumitru Cojocari a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului pentru ambele infracțiuni și stabilirea unei pedepse de un an închisoare pentru episodul din 14 iulie 2026. A invocat categoria infracțiunilor, recunoașterea faptelor, procedura simplificată, condamnarea anterioară, liberarea recentă din detenție și repararea doar parțială a prejudiciului.

Pentru episodul din 22 iulie 2026, procurorul a solicitat tot un an închisoare, iar pentru concursul de infracțiuni, în temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă definitivă de un an și șase luni închisoare, prin cumul parțial.

Procurorul a solicitat păstrarea suportului CD-R la dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

De asemenea, a solicitat încasarea în beneficiul S.A. „Incomlac” a prejudiciului nereparat, cu deducerea valorii de 1 980 lei a cutiei metalice restituite.

Apărătoarea Stela Chiriac a solicitat aplicarea unei pedepse minime, având în vedere examinarea cauzei în procedura simplificată. În ultimul cuvânt, inculpatul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunile imputate inculpatului Șarban Dmitri fac parte din categoria infracțiunilor – mai puțin grave.

În favoarea inculpatului, instanța reține recunoașterea faptelor, regretul exprimat și cooperarea la identificarea locului unde a fost abandonată cutia metalică. Beneficiul obligatoriu al art. 80¹ din Codul penal privește limitele sancțiunii; conduita concretă de cooperare și căința sunt evaluate la individualizarea pedepsei în aceste limite, potrivit art. 76 din Codul penal.

În temeiul art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanța reține circumstanța agravantă invocată în rechizitoriu, constând în săvârșirea infracțiunilor de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni contra patrimoniului relevante pentru cauză, cu antecedente penale nestinse. Aceleași condamnări fundamentează starea de recidivă simplă în condițiile art. 34 alin. (1), ***** a fi contabilizate ca două circumstanțe agravante autonome. Consecințele lor sunt evaluate unitar, potrivit art. 75, art. 77 alin. (1) lit. a) și art. 82 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Ea urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei condamnate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, cât și de către alte persoane, ***** a avea drept scop provocarea suferințelor fizice sau lezarea demnității.

Articolul 75 din Codul penal impune stabilirea unei pedepse echitabile în limitele sancțiunii normei speciale și cu respectarea Părții generale. Alegerea categoriei și a cuantumului trebuie să rezulte din gravitatea concretă a faptei, motiv, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, influența pedepsei asupra corectării sale și condițiile de viață ale familiei. O categorie mai aspră dintre pedepsele alternative poate fi aleasă numai dacă o categorie mai blândă nu este suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei. Potrivit alin. (2), închisoarea are caracter excepțional atunci când sancțiunea prevede alternative, iar necesitatea sa trebuie argumentată concret.

Aceste criterii nu funcționează ca o enumerare formală. Potrivit pct. 3 și 4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale", criteriile art. 75 trebuie corelate cu datele concrete ale cauzei, iar concluzia privind aplicarea unei pedepse mai aspre dintre cele alternative trebuie motivată. Intensitatea represiunii trebuie să fie necesară, proporțională și suficientă, iar instanța trebuie să arate de ce o sancțiune mai blândă nu ar realiza prevenția specială și generală.

Recidiva impune o verificare distinctă. Articolul 34 alin. (1) din Codul penal cere existența unui antecedent penal pentru o infracțiune intenționată la data săvârșirii noii infracțiuni intenționate. Totodată, alin. (5) exclude, între altele, condamnările pentru infracțiuni săvârșite în timpul minoratului, condamnările cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și antecedentele stinse ori înlăturate prin reabilitare. Data condamnării anterioare nu poate înlocui data săvârșirii acelei infracțiuni.

Cauza a fost soluționată în procedura prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală. În consecință, art. 80¹ din Codul penal obligă la reducerea cu o pătrime a limitelor pedepsei cu amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare prevăzute de norma de incriminare. Beneficiul este legal și se aplică tuturor categoriilor alternative; el nu determină însă, prin el însuși, alegerea sancțiunii celei mai blânde.

Articolul 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal prevede, alternativ, pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani. După aplicarea art. 80¹ din Codul penal, limitele relevante sunt de la 487,5 la 1012,5 unități convenționale, de la 135 la 180 de ore de muncă neremunerată și, pentru închisoare, de la minimul general de 3 luni până la 3 ani.

Exigența motivării derivă și din art. 6 § 1 din Convenția europeană. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în cauza Ruiz Torija împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, § 29, că instanțele trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază hotărârea și să răspundă argumentelor decisive, ***** a fi obligate să ofere un răspuns separat fiecărei afirmații. În această cauză, argumentele decisive sunt suficiența sancțiunilor neprivative, condițiile reținerii recidivei și posibilitatea suspendării condiționate.

Inculpatul are domiciliu cunoscut, este celibatar, ***** persoane la întreținere și neangajat în câmpul muncii. Aceste date descriu situația sa personală, însă lipsa unui loc de muncă și a obligațiilor familiale nu reprezintă circumstanțe agravante și nu justifică prin ele însele, închisoarea.

Informația din Registrul informației criminalistice și criminologice din 20 iulie 2026 *(f.d. 105–106)* consemnează condamnarea din 5 octombrie 2022 pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) din Codul penal și decizia Curții de Apel Bălți din 6 decembrie 2022, prin care pedeapsa a fost stabilită la trei ani și patru luni închisoare. Ulterior, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 3 aprilie 2024, pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) din

Codul penal, cu aplicarea art. 84 și cu includerea condamnării din 6 decembrie 2022, pedeapsa rezultantă a fost stabilită la patru ani închisoare. Această sentință a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2024. Extrasul consemnează liberarea după executarea pedepsei la 16 aprilie 2026; data de 21 aprilie 2026 privește documentul-sursă, nu data liberării.

Ambele infracțiuni care au determinat condamnările relevante au fost săvârșite în anul 2022, când Șarban Dmitri, născut la 28 octombrie 2001, era major. Aceste fapte sunt intenționate, condamnările erau definitive înaintea noilor furturi, iar pedepsele au fost executate efectiv. La 14 și la 22 iulie 2026, antecedentele penale nu erau stinse: de la liberarea din 16 aprilie 2026 nu se împliniseră nici termenul de doi ani aferent infracțiunii mai puțin grave, nici termenul de șase ani aferent infracțiunii grave, prevăzute de art. 111 alin. (1) lit. g) și h) din Codul penal. Nu rezultă o liberare prin amnistie ori grațiere sau o reabilitare care să înlăture aceste antecedente. Sunt astfel întrunite condițiile recidivei prevăzute de art. 34 alin. (1). Condamnarea din 11 septembrie 2018, pronunțată când inculpatul era minor, nu este luată în calcul la stabilirea recidivei, în conformitate cu art. 34 alin. (5) lit. a).

Recidiva este simplă. Fiecare dintre furturile actuale, sancționate cu închisoare de până la patru ani, constituie o infracțiune mai puțin gravă. Articolul 34 alin. (2) și (3) impune, pentru recidiva periculoasă ori deosebit de periculoasă, ca noua infracțiune să fie gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, condiție neîndeplinită în cauză. Numărul condamnărilor anterioare și durata pedepsei rezultante nu înlocuiesc această condiție. Prin urmare, pragul de două treimi din maxim prevăzut de art. 82 alin. (2) nu este aplicabil. Instanța aplică art. 82 alin. (1), evaluând caracterul patrimonial al infracțiunilor anterioare, executarea efectivă a pedepsei și reluarea sustragerilor la aproximativ trei luni după liberare, concomitent cu gravitatea concretă și urmările fiecărei fapte actuale.

Răspunderea contravențională anterioară nu este asimilată unei condamnări penale și nu este transformată într-o circumstanță agravantă suplimentară. Pătrunderea în încăpere este deja semnul calificativ al faptelor și nu este reținută încă o dată ca circumstanță agravantă autonomă.

Recunoașterea, regretul și indicarea locului de abandonare a bunului justifică stabilirea unor pedepse situate sensibil sub maximul redus. Restituirea unei cutii metalice diminuează prejudiciul rămas de reparat și este avută în vedere favorabil, ***** a fi prezentată ca reparare integrală.

Aceste elemente sunt evaluate împreună cu săvârșirea a două fapte distincte la numai opt zile distanță și la aproximativ trei luni după liberarea din detenție. Concluzia privind necesitatea prevenirii unor noi fapte se întemeiază pe această succesiune concretă, nu pe o presupusă predispoziție infracțională. Neprezentările la ședințe sunt examinate la soluționarea chestiunii măsurii preventive, ***** a institui o circumstanță agravantă neprevăzută de lege.

O amendă ar constitui o reacție exclusiv patrimonială, insuficientă în raport cu reluarea sustragerilor la scurt timp după executarea unei pedepse privative de libertate și cu comiterea unui al doilea furt după consumarea primului. Lipsa veniturilor nu este motivul determinant al alegerii închisorii și nu este sancționată ca atare.

Munca neremunerată în folosul comunității a fost, de asemenea, examinată ca alternativă. Deși presupune obligații efective și permite menținerea în comunitate, durata disponibilă după reducerea legală, de 135–180 de ore pentru fiecare faptă, nu oferă în circumstanțele concrete o intervenție suficientă față de repetarea rapidă a atingerilor aduse patrimoniului după liberarea din detenție. Instanța apreciază necesară o perioadă limitată de privare de libertate, individualizată substanțial sub maximul legal redus.

Alegerea închisorii rezultă astfel din evaluarea comună a condamnării anterioare relevante, a intervalului scurt de la executarea ei, a pluralității faptelor și a conduitei ulterioare favorabile inculpatului. Durata stabilită trebuie să răspundă scopurilor art. 61 din Codul penal, ***** a depăși ceea ce este necesar pentru corectare și prevenirea unor noi infracțiuni.

Totodată se subliniază faptul că potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele şi dacă nu a expirat termenul de prescripţie de tragere la răspundere penală, cu excepția cazurilor cînd săvârșirea a două sau mai multor infracţiuni este prevăzută în articolele părţii speciale a prezentului cod în calitate de circumstanţă care agravează pedeapsa.

Pentru fiecare dintre cele două infracțiuni, instanța stabilește o pedeapsă distinctă, în limitele reduse potrivit art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, înainte de determinarea pedepsei definitive pentru concurs.

Pentru furtul din 14 iulie 2026, prejudiciul de 4 056 lei, lipsa violenței asupra persoanelor, recunoașterea și regretul justifică o pedeapsă de un an închisoare. Aceasta depășește minimul general de trei luni, având în vedere condamnarea anterioară relevantă și intervalul scurt de la liberare, dar rămâne mult sub maximul redus de trei ani.

Pentru furtul din 22 iulie 2026, prejudiciul inițial este mai mare, de 5 156 lei. Instanța ține însă seama și de cooperarea inculpatului, care a indicat locul de abandonare a cutiei metalice și a permis recuperarea acesteia. În echilibrul acestor împrejurări, aceeași pedeapsă de un an închisoare este proporțională. Diferența valorii prejudiciului nu impune automat o diferență de durată, în condițiile contribuției concrete la recuperarea bunului.

Solicitarea apărării privind minimul pedepsei este examinată, însă o pedeapsă de trei luni pentru fiecare faptă nu ar reflecta suficient contextul săvârșirii lor. Pe de altă parte, recunoașterea, cooperarea, prejudiciile limitate la bunuri și absența violenței nu justifică apropierea de maximul redus. Instanța stabilește, în consecință:

pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, săvârșită la 14 iulie 2026, pedeapsa de un an închisoare;

pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, săvârșită la 22 iulie 2026, pedeapsa de un an închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ***** să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Deși art. 84 alin. (1) permite absorbția în cazul infracțiunilor mai puțin grave, instanța optează pentru cumulul parțial. Absorbția nu ar reflecta suficient existența a două hotărâri infracționale distincte, executate în zile și locuri diferite. Cumulul integral de doi ani ar acorda o pondere excesivă pluralității în raport cu asemănarea faptelor, recunoașterea ambelor și recuperarea parțială. Prin adăugarea a șase luni din pedeapsa stabilită pentru al doilea episod la pedeapsa de un an stabilită pentru primul, rezultă o pedeapsă definitivă de un an și șase luni

închisoare. Nu există un rest neexecutat al pedepsei anterioare, astfel cum este descrisă în cauză, care să impună aplicarea art. 85 din Codul penal.

VII. Suspendarea condiționată a executării pedepsei

Inculpatul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei. Instanța examinează această solicitare separat de alegerea categoriei și duratei pedepsei.

Pedeapsa de un an și șase luni se încadrează în plafonul prevăzut de art. 90 alin. (1) din Codul penal pentru infracțiunile intenționate. Articolul 186 alin. (2) lit. c) nu figurează printre infracțiunile excluse de alin. (4). Recidiva simplă stabilită în cauză nu constituie o interdicție legală a suspendării condiționate, întrucât, sub acest aspect, art. 90 alin. (4) se referă la recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă. Solicitarea inculpatului se examinează, așadar, pe fond, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei.

Posibilitatea legală a suspendării nu creează însă un drept al inculpatului la aplicarea acesteia. Articolul 90 alin. (1) impune instanței să stabilească în baza circumstanțelor cauzei și a persoanei celui vinovat, dacă executarea efectivă a pedepsei este sau nu rațională. Concluzia trebuie să rezulte din date concrete care permit prognoza că scopurile pedepsei pot fi realizate prin avertizarea condamnării și supravegherea în termenul de probațiune.

În defavoarea suspendării cântărește reluarea unor infracțiuni intenționate contra patrimoniului la aproximativ trei luni după liberarea din executarea pedepsei rezultante de patru ani închisoare. Nu este vorba despre o singură faptă izolată: după furtul din 14 iulie, inculpatul a adoptat și a executat o nouă hotărâre de a sustrage, la 22 iulie. Această conduită concretă, care realizează recidiva simplă, slăbește perspectiva atingerii scopurilor pedepsei numai prin avertizarea condamnării și supraveghere. Condamnarea din timpul minoratului nu este utilizată pentru fundamentarea acestei concluzii.

În favoarea suspendării sunt avute în vedere domiciliul cunoscut, recunoașterea faptelor, regretul și contribuția la recuperarea cutiei metalice. Lipsa unui loc de muncă sau a persoanelor la întreținere nu este folosită drept interdicție a suspendării. Elementele favorabile nu contrabalansează însă repetarea rapidă a faptelor după executarea unei pedepse efective și nu oferă o bază suficientă pentru concluzia că o nouă intervenție exclusiv în comunitate ar realiza prevenția specială.

Prin urmare, instanța respinge solicitarea aplicării art. 90 din Codul penal și dispune executarea efectivă a pedepsei definitive. Această concluzie nu decurge dintr-o interdicție asociată recidivei simple și nici dintr-o obligație a inculpatului de a demonstra circumstanțe excepționale, ci din aprecierea individualizată a faptelor și a conduitei sale. Împrejurările favorabile rămân valorificate în durata redusă a fiecărei pedepse și în alegerea cumulului parțial.

VIII. Măsura preventivă, repararea prejudiciului, corpurile delicte și cheltuielile judiciare

Potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție, execută pedeapsa în penitenciare de tip semiînchis. Infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal este o infracțiune intenționată mai puțin gravă. În consecință, pedeapsa urmează a fi executată într-un penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța soluționează măsura preventivă pentru perioada până la rămânerea definitivă a sentinței. Obligația de a nu părăsi țara, aplicată în faza urmăririi penale pentru 60 de zile, nu mai este în vigoare. Datele procesuale consemnate în cauză relevă neprezentări repetate, necesitatea aducerii silite și anunțarea inculpatului în căutare. Aceste împrejurări, apreciate împreună cu

stabilirea pedepsei cu executare efectivă, indică un risc concret de sustragere; simpla gravitate a sancțiunii nu este considerată suficientă, izolată de conduita procesuală.

Domiciliul cunoscut și participarea ulterioară nu înlătură riscul rezultat din neprezentările repetate. O nouă obligație de a nu părăsi țara ar limita deplasarea peste hotare, ***** a preveni sustragerea în interiorul țării, iar o măsură întemeiată exclusiv pe prezentarea voluntară nu oferă o garanție suficientă în raport cu conduita descrisă. În temeiul art. 175–177, art. 185, art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța aplică arestarea preventivă, cu luarea sub strajă din sala de ședință, până la rămânerea definitivă a sentinței. Totodată, instanța dispune anunțarea în căutare a condamnatului. Timpul privării de libertate în prezenta cauză se include în durata pedepsei potrivit art. 88 din Codul penal.

Articolul 385 alin. (1) pct. 11) din Codul de procedură penală obligă instanța să soluționeze dacă trebuie reparată paguba materială și atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă. În cauza de față, procurorul a solicitat repararea prejudiciului material rămas după restituirea unui bun.

Beneficiarul despăgubirii este S.A. „Incomlac”, titulara patrimoniului prejudiciat. Persoanele care o reprezintă în proces nu dobândesc, în nume propriu, dreptul la despăgubire sau dreptul de proprietate asupra bunurilor societății.

Absența reprezentantului societății, legal citat, nu înlătură obligația instanței de a examina prejudiciul material în limitele probelor și ale solicitării formulate. Nu au fost solicitate despăgubiri morale.

Prejudiciul inițial rezultat din cele două fapte este de 9 212 lei, compus din 4 056 lei și 5 156 lei. Din această sumă se deduce valoarea de 1 980 lei a cutiei metalice restituite, conform poziției acuzării, rezultând un prejudiciu nereparat de 7 232 lei. Suma cuprinde numerarul sustras în ambele episoade, de 5 252 lei, și valoarea celeilalte cutii, de 1 980 lei. Deși bunul restituit prezenta deteriorări, nu se adaugă o sumă pentru reparații sau depreciere, în lipsa unei evaluări și a unei solicitări concrete în acest sens.

Faptele ilicite, vinovăția inculpatului, prejudiciul și legătura directă dintre sustrageri și diminuarea patrimoniului sunt stabilite prin probatoriul analizat. Restituirea parțială este luată în calcul tocmai pentru a evita repararea de două ori a aceleiași valori.

În consecință, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 11) din Codul de procedură penală, instanța dispune încasarea de la inculpat, în beneficiul S.A. „Incomlac”, a sumei de 7 232 lei cu titlu de prejudiciu material nereparat.

Soluția privind despăgubirea este distinctă de stabilirea valorii bunurilor la momentul sustragerii: restituirea ulterioară micșorează obligația de reparare, ***** a modifica retroactiv obiectul și urmările inițiale ale infracțiunilor.

Conform art. 157 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atât timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil ***** a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Mijlocul material de probă:

Suportul CD-R cu înregistrări video, anexat la dosarul penal nr. ***** și recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 29 iulie 2026 *(f.d. 90)*, se păstrează la dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

Corpul delict:

Cutia metalică neagră a aparatului de casă, restituită reprezentantei societății prin ordonanța din 28 iulie 2026 *(f.d. 101)* și recipisă *(f.d. 102)*, se lasă în proprietatea și posesia S.A. „Incomlac".

Potrivit materialelor dosarului penal, nu au fost stabilite cheltuieli judiciare și nu sunt indicate bunuri sechestrate.

În temeiul art. 34 alin. (1), 61, 70, 72, 75–78, 80¹ alin. (1), 82 alin. (1), 84 alin. (1), 88 și 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, art. 162, 175–177, 185, 364¹, 384–385, 389 și 392–397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Șarban Dmitri ***** de săvârșirea a două infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal și, cu aplicarea art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, i se stabilește:

pentru infracțiunea săvârșită la 14 iulie 2026, pedeapsa de 1 (un) an închisoare;

pentru infracțiunea săvârșită la 22 iulie 2026, pedeapsa de 1 (un) an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, se stabilește lui Șarban Dmitri ***** pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare, prin adăugarea a 6 (șase) luni din pedeapsa stabilită pentru episodul din 22 iulie 2026 la pedeapsa de 1 (un) an stabilită pentru episodul din 14 iulie 2026.

Pedeapsa se execută efectiv într-un penitenciar de tip semiînchis. Se respinge solicitarea de suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 din Codul penal.

Se aplică în privința lui Șarban Dmitri măsura preventivă arestarea preventivă, cu anunțarea în căutarea a acestuia.

Termenul executării pedepsei se calculează din momentul luării sub strajă, cu aplicarea art. 88 din Codul penal.

Mijlocul material de probă:

Suportul CD-R cu înregistrări video, anexat la dosarul penal nr. ***** și recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 29 iulie 2026 *(f.d. 90)*, se păstrează la dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

Corpul delict:

Cutia metalică neagră a aparatului de casă, restituită prin ordonanța din 28 iulie 2026 reprezentantei S.A. „Incomlac", *****, sub recipisă *(f.d. 101–102)*, se lasă în proprietatea și posesia S.A. „Incomlac".

Se încasează de la Șarban Dmitri ***** în beneficiul S.A. „Incomlac" suma de 7 232 (șapte mii două sute treizeci și doi) lei, cu titlu de prejudiciu material nereparat cauzat prin infracțiuni.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central, în condițiile art. 364¹ alin. (10) și (11) și art. 439 din Codul de procedură penală.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 16 octombrie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător **Dumitru DAREA**